

Νά! μάζωξέ το! Αυτό 'ναι
 ἡ ἀνταμοιβή σου!
 (Φεύγει μ' ἓνα βλέμμα ὄλο καταφρό-
 νια, περνώντας ἀπὸ τῆ μεγάλης θύρας
 τοῦ βάρους.)

ANT. (Μένει μιὰ στιγμή σὰν ἀπολιθωμένος,
 ὕστερα σκύβει, παίρνει ἀπὸ κάτου τὸ
 κουτσουρεμένο σπαθί του, τὸ κοιτάζει
 λίγο, καὶ ὕστερα ὑψώνοντάς του μ' ἓνα
 μισερὸ γέλιο, ὄλο φοβέρα καὶ θηριω-
 δία:)

Μὰ κι αὐτὸ θὰ φτάσῃ.
 (Φεύγει καὶ αὐτὸς ἄγριος, γοργὸς ἀπὸ
 τὴν ἀριστερὴ θύρα.)

Τελειώνει τὸ πρῶτο μέρος.

(*Ἀκολουθεῖ.*)

Μεταφρ. Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Χρήσιμο τὸ ταξίδι σου στὴ Βουλγαρία μὰ καὶ χρή-
 σιμὸ τὸ πέρασμα σου ἀπὸ τὴν Πόλη. Εἶδες στὰ μά-
 τια μας τὴ λαχτάρα ποὺ ἔχουμε γιὰ σένα, Ξανθὲ
 Κωσταντίνε, συνονόματε καὶ κληρονόμο τοῦ Κωσταν-
 τίνου ποὺ ἔχτισε τὴν Πόλη μας, καὶ συνονόματε καὶ
 κληρονόμο ἔκκειν ποὺ ὁ θάνατος τοῦ ἀπάνου στὸ
 κάστρο ἔσβησε τὴ βασιλικὴ σειρὰ τῶν Ρωμαίων
 Αὐτοκρατόρων, τούρκεψε τὴν Πόλη, καὶ μᾶς σκλάβω-
 σσε. Ἀπὸ τότες ἓνα κομμάτι τῆς Ρωμοσύνης ἔξε-
 σκλαβώθηκε, ἡ Ἑλλάδα, καὶ περνᾷς ἐσὺ ὁ διάδοχος
 τῆς, κρυφὰ κρυφὰ, γιὰ νὰ πᾶς νὰ χαιρετήσεις ἓναν
 ἄλλο Βασιλιά ἐνὸς ἄλλου ξεσκλαβωμένου κομματιοῦ
 τῆς Ρωμοσύνης, τῆς Βουλγαρίας. Καὶ εἶδες τὴν κα-
 ταντιὰ μας καὶ μοιράστηκες μαζί μας γιὰ μερικὲς
 ὥρες τὴ σκλαβιά. Εἶδες τὴ γαλανὴ μας θάλασσα νὰ
 τὴν κοκκινίζει ἡ τούρκικια παντιέρα, εἶδες τούρκα
 τὴν Ἁγιά Σοφιά καὶ δάκριες. Τὸ δάκρι σου νὰ
 μὴ εἶνε δάκρι ἀδυναμίας, τὸ θέλω δάκρι θυμοῦ καὶ
 ἐκδίκησης, νὰ φουντώσει μέσα σου ἡ συλλογὴ, πὼς
 θὰ πάρης πίσω τὸ δίκιο σου καὶ δίκιο μας, πὼς
 ἀπὸ «Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» θὰ γένης ἐσὺ ὁ
 γιὸς σου ἢ ὁ γόνος σου «Βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων»,
 καὶ νικητὴς περήφανος θὰ μπῆς νὰ σ' εὐλογήσῃ ὁ
 Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νέας Ρώμης, ὁ Πατριάρχης μας.

Πόλη 18 τοῦ Γενάρη 1912

ΕΝΑΣ ΡΩΜΙΟΣ

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνηγορῆ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
 Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12.50.—Γιὰ
 τίς ἐπαρχίαι δεχόμεστε καὶ τμήματες συνηγορῆς (δρ.
 τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συνηγομητὴς ἂ δὲν
 προπληρώσῃ τὴν συνηγορῆ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περυσμένα φύλλα που-
 λιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρ-
 χίαις σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ

Ἀπάνω στὸ ἄρθρο μου γιὰ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν
 Ὅμιλο ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν ἀριθ. 462 τοῦ «Νου-
 μᾶ» ἔγιναν πολλὰ σχόλια καὶ συζητήσεις, ποὺ μὲ
 ἀναγκάζουν νὰ πῶ σήμερα λίγα ἐξηγητικὰ λόγια.
 Πρῶτ' ἀπ' ὅλα θὰ τονίσω, πὼς ἔξιν ἀπ' τὸν ἐπίση-
 μον Ὅμιλο τὰ γραφόμενά μου βρῆκαν γενικὴ ἐπιδο-
 κιμασία τόσο ἀπὸ κείνους ποὺ, βλέποντας ἀπὸ κον-
 τὰ τὰ πράμματα, εἶχαν σημάτισει τὴν ἴδια πεποι-
 θηση, ὅσο κι' ἀπὸ κείνους ποὺ, χωρὶς νὰ τὸ ἔχουν πο-
 λυκαταλάβει πὼς κινεῖται ὁ Ὅμιλος, πέιστηκαν ἀπ'
 τὸ ἄρθρο μου, ἀφοῦ μάλιστα ἤξεραν πὼς βρισκόμου-
 ναὶ καὶ βρισκόμεθα σὲ ἀριστες προσωπικὲς σχέσεις
 μὲ τὸν ἐπίσημον Ὅμιλο καὶ πὼς ἐπὶ μῆνες τώρα εἴ-
 μου ἀπ' τοὺς ταχικώτερος καὶ ζωηρότερος θα-
 μῶνες τοῦ Κέντρου. Μὰ τὸν ἐπίσημον Ὅμιλο, τὸν
 τάραξε τὸ ἄρθρο μου γιὰ τίς ἀλήθειες ποὺ ἔγραφε-
 κι ἔμω: ἐγὼ δὲν τόνιζα παρὰ τίς συνέπειες ποὺ ἔ-
 θγαίναν ἀπ' τὰ Προλεγόμενα, τὰ βγαλμένα ἀπ' τὸν
 ἴδιο τὸν ἐπίσημον Ὅμιλο. Αὐτὰ μᾶς λέν, πὼς ὁ Ὅ-
 μιλος δὲν εἶναι πιά ἐκπαιδευτικὸς, μὰ γενικὰ ἀ-
 γαμορφωτικὸς τῆς κοινῆς — πρῶτα ποὺ δὲν ἀπο-
 κλείει τὸ πρῶτο, μὰ καὶ δὲν καλύπτεται ἀπ' αὐτό.
 Αὐτὰ μᾶς λέν, πὼς ὁ Ὅμιλος πολεμáει ὄχι μόνο
 μέρος ἀπ' τὰ καθεστῶτα, δηλ. τὸ γλωσσικὸ καὶ τὸ
 ἐκπαιδευτικὸ, μὰ δλόκληρη τὴ σημερινὴ κατάστα-
 ση, δλόκληρο τὸ σημερινὸ κόσμον — κόσμον, ποὺ πρέ-

πει πρώτα να γνώρισε και να μὴν τὸν βρήκε σύμφωνο μὲ τὸ δικόν του· γιατί ὁ Ὀμιλος ἔχει ἕναν δικό του κόσμο ἰδεῶν ποὺ ἔρχεται νὰ τὸν ἐπιβάλλει, ποὺ ἔρχεται ν' ἀντικαταστήσει μ' αὐτὸν, τὸν κόσμο ποὺ ὑπάρχει σήμερα καὶ δὲν τοῦ ἀρέσει. Ἄν δὲν εἶχε ὁ Ὀμιλος ἕνα νέο κόσμο, δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ μᾶς μιλάει μὲ τόση περιφρόνηση γιὰ τὸν παλιὸ καὶ μὲ τόσο στόμφο γιὰ τὴ μέλλουσα μορφωτικὴ ἐργασία· γιατί πῶς θὰ μορφώσει ὁ Ὀμιλος τὴν κοινωνία ἀφοῦ δὲ γνώρισε ἀκόμα τὴν κατάστασή της ἢ, ἂν τὴ γνώρισε, ἀφοῦ δὲ φέρνει τὸ νέον κόσμο, ποὺ μ' αὐτὸν θ' ἀντικαταστήσει τὸν παλιό; Τί φελοῦν ἄλλως τε οἱ πολλὲς συζητήσεις ἀφοῦ μᾶς τὸ λέει ρητὰ ὁ Ὀμιλος: «Ἔτσι ἔχει τὴ συνείδηση ὁ Ὀμιλος, πῶς ἀντιπροσωπεύει ἕνα νέον κόσμο πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ, ἕνα νέο ἢ μάλλον τὸ μόνο ἀληθινὸ φυλετικὸ πνεῦμα βγαλμένο ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ»..... (Προλεγ. σελ. 11). Τὸ ὅτι ἔχει λοιπὸν ὁ Ὀμιλος ἕνα νέον κόσμο — αὐτὸ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἀρνηθεῖ. Ἐγὼ τίμησα μόνο νὰν τὸν ἐρωτήσω ταπεινὰ ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ ἕνας νέος πνευματικὸς κόσμος ποὺ ἔχει; Ἐγὼ πηγαίνοντας δυὸ φορὲς τὴ βδομάδα ἀπὸ Κέντρο παρατήρησα πῶς ἄλλοι δὲν εἶχαν κανέναν πνευματικὸ κόσμο κι ἄλλοι εἶχαν μὲ ὁ καθένας τὸ δικό του ῥώτησα λοιπὸν ποιὸς ἀπ' ἄλλους αὐτοὺς τοὺς κόσμους εἶν' ἐκεῖνος τοῦ ἐπίσημου Ὀμιλου; Δὲν ταῦτισα ἐγὼ, ὅπως πολὺ κακὰ μοῦ παρατηρήθηκε, τὸν κόσμο τοῦ Ὀμιλου μὲ τὸν συντηρητικὸν κόσμο τοῦ ἑνός, ποῦ, στὸ Κέντρο τουλάχιστο, φαίνεται νὰ παριστάνει τὸν Ὀμιλο. Προκάλεσα μόνο νὰ μᾶς δηλωθεῖ ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ πρόσθεσα πῶς ἂν εἶν' ἐκεῖνος ποὺ φοβοῦμαι, ἐκεῖνος ποὺ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν ἕναν ἐκείνον, τότε δὲν ἔχουμε θέση ὅσοι ἔχουμε ἄλλον κόσμο, φιλελεύτερον ἂν πάλι ὁ κόσμος τοῦ ἐπίσημου Ὀμιλου (δηλ. τῆς πλειοψηφίας του) εἶναι ὁ δικός μας ὁ φιλελεύτερος, τότε πρέπει νὰ στερηθοῦμε τὴ συνεργασία τῶ συντηρητικῶν, τουλάχιστο στὴν ἐπιτροπὴ ποὺ διοικεῖ τὸν Ὀμιλο, ἂν ἡ δική τους ἰδεολογία τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἀπλᾶ μέλη τοῦ Ὀμιλου (αὐτὸ τὸ δεύτερο εἶναι φυσικὰ δικός τους· λογαριασμός, τὸ ἂν δηλ. θὰ δίνουν τὴν ὕλική καὶ ἠθικὴ συνδρομὴ τους σὲ σωματεῖο μὲ ἰδεολογία ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπ' τὴ δική τους στὰ κύρια σημεῖα). Τὰ ἴδια λέω καὶ σήμερα καὶ θὰ λέω μέχρι συντελείας τοῦ αἵωνα· στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀμιλου στέκεται τὴν ὥρην χωρὶς ὑπεφυγῆς νὰ γνωρίσει καὶ σὲ μᾶς τοὺς ἀμύητους, ποὺ ἡ γνώμη μας γι' αὐτὴ δὲν ἔχει καμμιά σημασία, τὸν κόσμο τῆς, νὰ μᾶς πει πῶς θὰ διαφωτίσει τὴν κοινωνία, πᾶρα ποὺ μᾶς λέει πῶς θὰ ἐπιδιώξει. Αὐτὸ ρω-

τοῦμε ταπεινὰ καὶ θαρροῦμε πῶς ἔχουμε δικαίωμα νὰ ρωτοῦμε καὶ νὰ περιμένουμε ἀπάντηση, γιατί σὰν ἐλεύτεροι ἄνθρωποι δὲν μπορούμε νὰ δίνουμε τὴν ὑπογραφή μας στὸ ἄσπρο χαρτί γιὰ νὰ συμπληρώσει τὸ κενὸ Ἐπιτροπὴ ποὺ δὲν ξέρομε τίς ἰδέες τῆς, γιατί πολεμώντας γιὰ ἰδέες μόνο δὲν εἴμαστε μέλη ἑνὸς σωματείου γιατί ἔχτιμοῦμε τὸν Α, ἀγαποῦμε τὸ Β καὶ ὁ Γ εἶναι καλὸς νέος καὶ φίλος μας. Πρῶτ' ἀπ' ἔλα βάζουμε τίς ἰδέες μας· αὐτῶν τὴ νίκη ζητοῦμε· γι' αὐτὲς φιλιόμαστε μὲ τοὺς ὀχτρούς μας καὶ μαλώνουμε μὲ τοὺς φίλους μας. Γι' αὐτὸ διαφέρουμε ἀπ' τοὺς παλιούς, γι' αὐτὸ εἴμαστε περήφανοι γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, γι' αὐτὸ ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιαζόμαστε γιὰ ἀναμορφωτὲς καὶ νὰ τραβοῦμε μπροστά, περιφρονώντας τὰ ἐμπόδια καὶ τῆς κοινωνίας τὴν κατακραυγή. Ἄν πρόκειται ὁ Ὀμιλος ν' ἀντιπροσωπεύσει ἄλλες ἀρχές, ν' ἀδιαφορήσει δηλ. κατ' ἀρχὴν γιὰ τίς ἀρχές καὶ νὰ μαζέψει νοῦμερα—τότε δὲν μπορεῖ νὰ μιλάει μὲ τόση καταφρόνια γιὰ τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, γιατί κι ὁ ἴδιος θὰ εἶναι ἀξίος ἀντιπροσώπος τῆς.

Καὶ δυὸ λέξεις γιὰ τὸ Κέντρο· αὐτὸ τὸ ἄτυχο, τὸ μπούκοτάρια ἀδικὰ μερικὲς μέρες. Ξέχασα πῶς δὲν εἶναι Κέντρο ποὺ ν' ἀνταλλάσσονται σκέψεις γιὰ τὴ μελλούμενη κοινὴ δράση τῆ σύμφωνη μὲ τίς κοινὲς ἀρχές, μὰ ἕνας ἀκακος τόπος συγκεντρώσεως, ποὺ δίνει τὸ φτηνότερο τσάι ἀπ' ἔλα τὰ τοκὰ τῆς Ἀθήνας καὶ πολλὲς φορὲς σὲ πολὺ εὐχάριστη συντροφιά. Αὐτὸν τὸν προορισμὸ του τὸν ἐκπληρώνει θαυμάσια· ὥστε, ἂν τὸ παρεξήγησα, νὰ μὲ συμπαθεῖ.

A. ΤΡΑΝΟΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Δὲ χρειάζεται φυσικὰ νὰ τὸ τονίσουμε πῶς ὁ «Νουμάς» σὰν ἐλεύτερο ὄνμα πὸ εἶναι θὰ ἔχει ἀνοιχτὴ πρὸς ὅλην τὴν διάθεση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀμιλου πὸ θάχει βέβαια ν' ἀπαντήσει στὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Τρανοῦ.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ (*)

Β'. Ἀπὸ δημοσιονομικὴ — κοινωνικὴ ἀποψη

Ὅπως εἶπαμε στὴν ἀρχή, ἐδῶ ἐξετάζουμε τὴν πολιτικὴν τοῦ κράτους στὴν κατανομή τῶν βάρων, ποιὸς πληρώνει καὶ σὲ ποιά ἀναλογία τὰ ὕλικὰ μέσα ποὺ χρειάζεται τὸ Κράτος, ἂν σκέπτεται ἡ πολι-

(*) Κοίταξε ἀριθ. 462, 463 καὶ 464 τοῦ «Νουμά».

τεία να επηρεάση με τὸ φορολογικὸ σύστημά της τὴν κακὴ κατανομή τοῦ εἰσοδήματος καὶ πῶς ἐννοεῖ νὰ διαθέσῃ αὐτὰ τὰ ἔσοδα, ἂν δηλ. σὲ παραγωγικούς, ἐκπολιτιστικούς σκοποὺς ἢ ὄχι.

Μελετώντας τὸν προϋπολογισμὸ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀποψη πέρνουμε μὲν ὡς βάση τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1912, ἀλλὰ ὅ,τι λέμε σχεδὸν ἰσχύει καὶ γιὰ ὅλη τὴ δημοσιονομικὴ μας πολιτικὴ ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση καὶ ἐδώθε καὶ —λίγο ἀσθενέστερα— ὄχι μόνον γι' αὐτὴ ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ ποὺ διεύθυνε ἀνεκαθεν τὸν τόπον μας ἰδίως στὰ τελευταῖα 30 χρόνια! Εἶναι ἡ ἴδια γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἴδια πάστα γεννήθηκε: ἀπὸ τὴ μεγάλη ἐθνικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τὴν οικονομικὴ μας κακομοιριά καὶ ἀνεπάρκεια ἀπὸ τὴν ἄλλη. Αὐτὴ ἡ δυσαναλογία εἶναι ὁ σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἑλλάδος!

Σ' αὐτὴ τὴ σύντομη ἐξέταση θὰ πάρουμε ὡς βάση μερικούς ἀριθμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1912, θὰ τοὺς συγκρίνουμε μὲ ἀριθμοὺς τοῦ 1908, θὰ βροῦμε τὴν ἀναλογία καὶ κατόπιν θὰ πάρουμε μερικούς ἀριθμοὺς πάλιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1912 καὶ θὰ τοὺς συγκρίνουμε μὲ ὁμοίους ἀριθμοὺς τοῦ τελευταίου προϋπολογισμοῦ ἐνὸς Βαλκανικοῦ Κράτους, τῆς Βουλγαρίας, ποὺ εἶταν ὡς τις τελευταῖες ἡμέρες τὸ πιὸ περφηρονημένο Κράτος γιὰ μᾶς τοὺς εὐγενεῖς!

Ἄτυχῶς δὲν μπορούμε νὰ ἐκταθοῦμε πολὺ οὔτε καὶ νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴν συστηματικὴ κατάταξη τοῦ προϋπολογισμοῦ μακρὰ, ἂν καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ κάμουμε.

ΕΣΟΔΑ (τακτικά)

	1912	1908
Φόροι καὶ μονοπώλ.	93 ἐκ. 0.66	90 ἐκ. 0.67
Τέλη καὶ δικαιοῦμ.	28 » 0.20	26 » 0.20
Πρόσοδοι κτλ.	20 » 0.14	14 » 0.13
	141 ἐκ. 100	130 ἐκ. 100

Ἄπὸ τοὺς φόρους ἐν γένει (καὶ τὰ μονοπώλια μαζί) εἶναι:

	1912	1908
Ἄμεσοι	24 ἐκ. 0.26	21 ἐκ. 0.23
Ἐμμεσοι	69 » 0.74	69 » 0.77
	93 ἐκ. 100	90 ἐκ. 100

Ἄπὸ τοὺς δυὸ μικροὺς αὐτοὺς πίνακες φαίνεται: α) ὅτι ἡ ἀναλογία μεταξὺ ἐσόδων ἀπὸ φόρους, ἀπὸ τέλη καὶ ἀπὸ εἰσοδήματα ἄλλα, κάπως, μὲ ἐλάχιστα τείνει νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τὸ 1908 πρὸς τὸ 1912 πρὸς τὸ καλύτερο. Ἐνῶ τὸ 1908 δείχνει μιὰ ἀναλογία φόρων 67 0) τὸ 1912 δείχνει μόνον 66 0).

β) ὅτι εἰς τοὺς φόρους: ἐνῶ τὸ 1908 δείχνει 23 0) γιὰ ἀμέσους καὶ 77 0) γιὰ ἐμμέσους τὸ 1912 δείχνει 26 0) γιὰ ἀμέσους καὶ 74 0) γιὰ ἐμμέσους. Δηλ. μιὰ διαφορὰ ἀπὸ 3 0). Αὐτὴ ἡ διαφορὰ ἀφείλεται κυρίως στὸ φόρο τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τὸν ὀποιο. σημεῖώνει τὸ Κράτος στὸν προϋπολογισμὸ 1. 100 χιλ. ἔσοδα καὶ ἀπὸ τὴν ἐλάττωση τοῦ δασμοῦ τῆς ζάχαρης. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι στὸν προϋπολογισμὸ οἱ ἀπολογισμοὶ ὅμως θὰ τὸ βεβαιώσουν. Ὅπως δὲν εἶναι ἀσημαντὴ αὐτὴ ἡ διαφορὰ. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅπως εἶπαμε, τὰ ἔσοδα, ἰδίως τῶν τελευταίων, εἶναι πολὺ χαμηλὰ λογαριασμένα γιὰ τὸ 1912, ὥστε πιθανὸν νὰ ἀνέλθουν σὲ μεγαλύτερα ποσά, ὥστε ἡ ἀναλογία ποὺ ἤβραμε νὰ μείνῃ στὸ χαρτί. Καὶ αὐτὸ φοβούμαστε, ὅτι θὰ συμβῇ, ἐνῶ πάλι ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ δὲν πιστεύουμε ὅτι ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος θὰ δώσῃ τὰ 1.100 χιλ.

Τὶ ἐξέλιξη πῆρε ἡ φορολογικὴ μας πολιτικὴ ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση καὶ ἐδώθε, τί φόροι αὐξήσαν καὶ τί προσετέθησαν τὸ εἶδαμε ἀπὸ τὸν πίνακα ποὺ ἐδώκαμε παραπάνου στὰ ἔσοδα. Ἀρκετὰ ἑκατομμύρια νέους φόρους — καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ὅλες οἱ Κυβερνήσεις νὰ εὐγνωμοῦνε τὸν κ. Εὐταξία ποὺ τοὺς ἔβγαλε τὰ κάστανα ἀπ' τὴ φωτιά!

Ἄς παραβάσουμε τώρα τὰ Ἑλληνικὰ μὲ τὰ Βουλγαρικὰ τακτικὰ ἔσοδα.

	Ἑλλὰς (1912)	Βουλγαρία (1911)
Φόροι	93 ἐκ. 0.66	103 ἐκ. 0.59
Τέλη κτλ.	28 » 0.20	21 » 0.13
Πρόσοδοι	20 » 0.14	50 » 0.28
	141 ἐκ. 100	174 ἐκ. 100

Παρατηροῦμε γιὰ τὴν ἀκρίβεια, ὅτι μέσα στὶς προσόδους τῆς Βουλγαρίας εἶναι καὶ οἱ σιδηρόδρομοι ποὺ δίνουν ἀκαθάριστα 30 ἑκατομ. καὶ αὐτὸ ἔχει κάποια σημασία

Χωρίζοντας τοὺς ἀμέσους φόρους ἀπὸ τοὺς ἐμμέσους ἔχουμε.

	Ἑλλὰς	Βουλγαρία
Ἄμεσοι	24 ἐκ. 0.26	40 ἐκ. 0.39
Ἐμμεσοι	69 » 0.74	63 » 0.61
Φόροι	93 ἐκ. 100	103 ἐκ. 100

Ἐδῶ πάλι παρατηροῦμε πόσο καλύτερα εἶναι τὰ δημόσια ἔσοδα τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐπιστημονικώτερα ρυθμισμένα. Ἐνῶ τὰ 66 0) τῶν ἐσόδων τῆς Ἑλλάδος ἔρχονται ἀπὸ φόρους, στὴ Βουλγαρία ἔρχονται μόνον τὰ 59 0) ἀπὸ ὅλα τὰ ἔσοδα. Μιὰ διαφορὰ ἀπὸ 7 0). Ἐνῶ ἐμεῖς μόνον τὰ 14 0) ἔχουμε ἀπὸ προσόδους τοῦ Κράτους, ἡ Βουλγαρία ἔχει 28 0) καὶ μέσα σ' αὐτὰ φιγουράρουν γιὰ ἕνα